

دفتر مقام معظم رهبری
www.leader.ir

Ali Məqamlı Rəhbərlik Baş İdarəsinin və Aliməqam Rəhbərin mühafizə alayının üzvləri ilə görüş - 27 /Jul/ 2009

Hər il olduğu kimi bu il də Ali Məqamlı Rəhbərlik Baş İdarəsinin, həmçinin Aliməqam Rəhbərin mühafizə alayının kollektivi öz ailə üzvləri ilə birlikdə İslam İnqilabının Rəhbəri ilə görüşmüşdür.

Həzrət Ayətullah Xameneinin bu görüşdə etdiyi çıxışın tam mətni:

“Mehriban və bağışlayan Allahın adı ilə!

Əvvəla, sizləri bir-birinin ardınca gələn bu böyük bayramlar münasibətilə səmimi-qəlbədən təbrik edirəm. Həqiqətən də, bu bayramların hər biri şüaların qəlbi üçün parlaq bir günəşə, gözqamaşdıran bir şüaya bənzəyir: Həzrət Əba Əbdillahir-Hüseynin (ə), Həzrət Səccadın (ə) və Həzrət Əbülfəzl Abbasın (ə) doğum günləri. İnşaallah, sizlərin hamınız üçün bu böyük bayramlar mübarək olacaqdır. Onların bərəkəti isə bundan ibarətdir ki, əvvəla, qəlbləriniz şad olsun, İnşaallah, ruhləriniz rahatlıq və İlahidən gələn mənəvi bir dinclik tapsın, bütün varlığınız Allaha inam, Uca Yaradana təvəkkül hissləri ilə dolub-daşsın. Əgər bu sadələdiqlərimi əldə edə bilsəniz, hesab edin ki, bu bayramlar sizin üçün büsbütün mübarək olmuşdur. Çalışmalıyıq ki, bütün bu xüsusiyyətləri özümüzə görə. Qəblərimiz şad olsun, ruhumuz və canımız İlahi bir rahatlığa qovuşsun, varlığımızda Allah-Taalaya inam və etimad hissi gündən-gündən daha da artsın.

Normal halda hansısa bir pis işini görmədiyimiz insanın sözüne inanırıq, ondan borc pul istəyirik, onun vasitəsilə hansısa işləri görürük. Bu zaman o, bizim üçün müəyyən işləri görəcəyinə vəd verir. Adətən, belə bir halda biz onun sözlərinə inanır, irəli düşüb lazımi işləri görür, hazırlıq edirik. Halbuki, o, sadəcə olaraq bir insandır. Ola bilər ki, bizə söz verdiyinə görə peşman olsun, kimsə onu fikrindən döndərsin, bizə verdiyi vəd barədə unutsun, ya da bizə kömək üçün istifadə etməyi planlaşdırdığı imkanlar əlindən çıxsın. Onun vədinə xilaf çıxacağını ehtimal etmək üçün onlarla, bəlkə yüzlərlə səbəb vardır. Lakin buna baxmayaraq biz yenə də ona etimad göstəririk. Yaxşı, gəlin, xatırlayaq, Uca Yaradan möminlərə hansı vədləri verir? Tanrı möminlərə onlara qələbəni nəsib edəcəyi, düz yola istiqamətləndirəcəyi, ehtiyac duyduqlarını öyrədəcəyi:

اتَّقُوا اللَّهَ وَيُعَلِّمُكُمُ اللَّهُ

"...Allahdan qorxun! Allah (ehtiyacınız olan şeyləri) sizə öyrədəndir..." ("Bəqərə" surəsi, ayə 282), həmçinin möminləri daim qoruyacağı, dünya işlərində yardımçı olacağı barədə vədlər verib. Uca Yaradan bizə bir bu qədər vədlər verib. Əlbəttə, bu İlahi vədlər mütləq deyil, onların gerçəkləşməsi üçün müəyyən şərtlər mövcuddur. Bu şərtlər də bir o qədər çətin deyillər, bizim öhdəsindən gəlmək iqtidarında olduğumuz şərtlərdir. Bu İlahi vədlərin reallaşacağına sübut isə budur ki, biz həmin şərtlərə əməl etdiyimiz bütün məqamlarda Uca Yaradan bizə yardımçı olmuşdur. Məsələn, bir vaxtlar dövlətimizin güclə sövq etdirildiyi müharibəni qeyd etmək olar. Sizlər gəncsiniz və çox güman ki, məcburi müharibə illərində baş verən hadisələri dərk edəcək yaşda olmamısınız. Müharibə başlayanda bütün analitiklər, rəy və nəzər sahibləri, cəmiyyətin görkəmli nümayəndələri qəti şəkildə deyirdilər: "Bu müharibədə Səddam qələbə çalacaq, İran isə məğlub olacaq". Yalnız müəyyən azsaylı insanlar – Allaha imanı, İslam dininin baxış aspektinə etiqadı olanlar, imam Xomeyninin (r.ə) hadisələrə baxış prizmasına etiqad bəsləyən şəxslər istisna idi. Onların qəlbi ümidlə çırpınırdı, az və ya çox! Onlar ümid edirdilər! Bəziləri kor-koranə ümid edirdilər, bəzilərinin isə qəlbi işıqlı və aydın idi.

Mən dəfələrlə bu xatirəni qeyd etmişəm: müharibənin ilk günləri idi. Birləşmiş ştabın kazarmasında toplaşmışdıq. Mən də orada idim, ölkə rəsmiləri – Prezident, Baş nazir (o zamanlar ölkə Prezidenti Bəni Sədr, Baş nazir isə mərhum Rəcai idi), Məclis nümayəndələrindən bir neçə nəfər və başqaları da iştirak edirdi. Hamımız bir yere toplaşmışdıq, söhbət edirdik, məsləhətləşirdik. Həmin müşavirədə hərbiçilər də iştirak edirdi. Arada hərbiçilərdən biri mənə yaxınlaşdı: "Dostlarımız qonşu otaqda sizinlə xüsusi bir söhbət etmək istəyirlər". Mən qalxıb onların ardınca getdim. Orada mərhum Fukuri, mərhum Fəllahi (bunları dəqiq xatırlayıram) və bir neçə başqa adam var idi. Əyləşdik, söhbətə başladım. Məsələni xəbər aldım. "Ağa, bir baxın..." – deyib önümə bir vərəq qoydular (həmin vərəqi indiyə qədər xatirələrimin arasında qoruyub saxlamışam; o vərəq əziz qardaşlarımızın öz əl xətti ilə yazılıb). "Bizim təyyarələrimiz bunlardır...". Məsələn: F 5, F 4, nə bilim, C 130 və s. bu kimi 8-10 ədəd qırıq və hücumçu hərbi təyyarələrin adlarını qeyd etmişdilər. Bundan əlavə, həm də həmin təyyarələrdən istifadəmizdə olan və filan tarixə qədər istifadə müddətini başa vuracaq, məsələn, on ədəd təyyarənin adını da qeyd etmişdilər. Onlar tez-tez əvəz edilməli olan detallara malik təyyarələri də qeyd etmişdilər (bəzi təyyarələrin müəyyən detalları hər uçuşdan, yaxud iki uçuşdan sonra dəyişilməlidir). Lazımi detalların olmadığını, elə buna görə də 5-10 gün müddətində həmin təyyarələrin sıradan çıxacağını, bu tip təyyarələrə isə daha malik olmadıqlarını deyirdilər. Bəzi təyyarələrin 12, bəzilərinin 14 gün müddətində sıradan çıxacağı barədə məlumat verirdilər. Təyyarələrin içərisində sayca ən çox olanı isə C 130 təyyarəsi idi. Hazırda da həmin C 130 təyyarələrindən var. Hərbiçilər bu təyyarələrin yalnız 30-31 gün müddətində uçuş imkanına malik olduğunu bildirirdilər. Bu, o demək idi ki, İslam Respublikasının sərəncamında 31 gündən sonra artıq heç bir hərbi uçuş nəqliyyatı (istər döyüşçü, istər müdafiəçi və bombardmançı olsun) olmayacaqdı. Onlar deyirdilər: "Ağa, bizim hərbi vəziyyətimiz, bax bu cürdür! Siz bu barədə imam Xomeyniyə (r.ə) məlumat verin". Sizdən nə gizlədim, həqiqətən, mənim özümün də sanki ürəyimin bir guşəsində boşluq əmələ gəlmişdi. Düşündüm: "Görəsən, təyyarə olmasa, nə edəcəyik?"

Səddam müntəzəm olaraq Rusiya istehsalı olan təyyarələrlə hücum keçir. Onun pilotları bizim pilotlarımız qədər məharətli deyilsə də, gördükləri işin həcmi böyük idi. Bir-birinin ardınca gəldikcə gəlirdilər. Müxtəlif növlü MİQ təyyarələrinə malik idilər.

Mən: "Oldu!" – deyib kağızı hərbiçilərdən aldım, imam Xomeyniyə (r.ə) □ Cəmkarana apardım. Dedim: "Ağa, bu qardaşlar bizim qoşun komandirlərimizdir və bizim əlimizdəki olan-qalan hərbi qüvvə vur-tut bundan ibarətdir. Komandirlər belə deyirlər. Deyirlər ki, hərbi təyyarələrimiz maksimum 50-60 gündən artıq davam gətirməyəcək. Bizdə olan axırncı C 130 qırıcı təyyarələrin 30-33 gündən artıq davam gətirməsi qeyri-mümkündür. Bizim bunlardan başqa təyyarəmiz yoxdur". İmam (r.ə) mənə baxıb dedi (mən İmamın (r.ə) sözlərinin məzmununu sizə çatdırıram, eynilə hansı ibarələri işlətdiyi dəqiq yadımda deyil; çox güman ki, onun dəqiqliklə hansı sözləri dediyini hardasa qeyd etmişəm): "Bu, nə sözlərdir? Onlara deyin ki, getsinlər və döyüşsünlər! Allah yetirər, çatmayanı düzəldər, heç nə olmaz!" İmam (r.ə) təyyarə mütəxəssisi olmadığına görə məntiqlə onun sözləri mənim üçün qaneedici deyildi. Lakin İmamın (r.ə) daim haqlı, qəlbinin nurlu olmasına, Allah-Taalanın onu daim Öz himayəsi altında saxlamasına etiqadım var idi. Bilirdim ki, Uca Yaradan bu dahi insanı böyük bir işi yerinə yetirmək üçün yaradıb və onu heç vaxt darda qoymayacaq. Buna sidq ürəkdən inanırdım. Elə buna görə də ürəyim yerinə gəldi. Yadımda deyil, həmin gün, ya ertəsi gün hərbiçilərin yanına qayıdıb dedim: "İmam (r.ə) buyurdu ki, gedin, əlinizdə olan hərbi təyyarələri bacardığınız qədər təmir edin və işə başlayın".

5-6 gündən sonra tamamilə istifadədən çıxacağı ehtimal olunan həmin F 5, F 4 və F 14 təyyarələri bu günün özünə qədər hələ də Hərbi Hava Qüvvələrimizdə istifadə olunur! 1980-ci ildən artıq 29 il ötür; həmin hərbi təyyarələr isə hələ də işləyirlər! Əlbəttə, onlardan bir qismi müharibədə düşmən tərəfindən vurularaq yerə endirildi, aldığı güclü zərbələr nəticəsində sıradan çıxdı. Lakin bu biri tərəfdən də, həmin itkinin yeri doldurulurdu. Əlaqədar orqanlarda çalışan mütəxəssislərimiz lazımi detalları hazırlayaraq çatışmazlıqları təmin etməyə, tətbiq edilən sanksiyalara rəğmən bəzi zəruri ehtiyat hissələrini – bu sanksiyaları tətbiq edənlərə göz dağı olaraq – müəyyən yollarla ölkəyə gətirməyə və təyyarələri işlək vəziyyətdə saxlamağa müvəffəq oldular. Bundan əlavə, mütəxəssislərimiz həmin təyyarələrin konstruksiyasını öyrənərək iki cür yeni hərbi təyyarə də istehsal etdilər. Bildiyiniz kimi, hal-hazırda Hərbi Hava Qüvvələrimizdə ölkədə istehsal edilmiş iki növ hərbi təyyarə vardır ki, (əlbəttə, eynilə bizim əvvəlki təyyarələrimizə bənzəməsələr də, bunların konstruksiyasında əvvəlki təyyarələrdən də istifadə olunmuşdur. Mühəndisdir də... Hansısa konstruksiyaya baxır, onu diqqətlə öyrənir, təcrübə qazanır və özü yeni bir layihə hazırlayır) bunlardan biri təlim üçün istifadə olunan iki kabinəli, digəri isə hücum məqsədilə istifadə edilən bir kabinəli təyyarədir. Bundan əlavə, hələ də bazalarımızda əvvəlki təyyarələrimiz durmaqdadır.

Bax, bu, Allaha təvəkküldür! Bax, bu, Tanrının öz verdiyi vədə sadıqlığının bariz nişanəsidir! Uca Yaradan təkidlə vurğulayaraq, hərtərəfli surətdə:

و لينصرن اللّٰه من ينصره

"Allah Ona (Öz dininə) yardım edənlərə, şübhəsiz ki, yardım edər..." ("Həcc" surəsi, ayə 40)

– deyə buyurursa, bu, o deməkdir, heç şübhəsiz, mütləq və mütləq Allah-Taala Onun dininə yardım edənlərə qələbə nəşib edəcək və yardımçı olacaq. Allah bunu vəd edirsə, mən və sizlər də Onun dinini dəstəklədiyimiz bilirsə, onda gərək Uca Yaradanın bizlərə qələbəni nəşib edəcəyindən xatircəm olmalıyıq!

Məcburi müharibə başladıqdan sonra da biz bəlkə onlarla, yüzlərlə dəfə (əgər xırdalıqları ilə hesablamaq istəsək, həddən artıq böyük rəqəmlər alınar və bu barədə uzun-uzadı danışmaq olar) Allahın nəşib etdiyi qələbələrin şahidi olmuşuq. Dəfələrlə Tanrının bizə yardımçı olduğunu görmüşük. Misal üçün, elə əsirlərin gəlişini qeyd edək... Bizim İraq tərəfdə 50 000 əsirimiz var idi. Əlli min! İraq tərəfdən də bizim əlimizdə bundan bir qədər az sayda əsir var idi. Fərq burasında idi ki, o tərəfin bizdə olan əsirləri hərbiçilər, bizim onlarda qalan əsirlərimizin xeyli hissəsi isə mülki vətəndaşlar idi; insanları çöllərdən toplayaraq əsir aparmışdılar. Müharibə başa çatanda mən düşünürdüm ki, həmin əsirlərin Səddamdan alınması, yəqin ki, 30 il çəkər. 30 il! Çünki müharibələrdə əsirlərin dəyişdirilməsi prosesinin necə cərəyan etdiyinə yaxşı bələd idim. Dünya müharibəsində, Yaponiya müharibəsində 20-30 il ötəndən sonra hələ də tərəflərdən biri filan qədər əsirin qarşı tərəfdə qaldığını iddia edirdi. Qarşı tərəf isə bunu qəbul etmir və nəticədə də çək-çevir başlanırdı. Sonda, nəhayət ki, ortaq bir məxrəcə gəlirdilər. Azı yüz konfrans, iclas çağırılmalı idi ki, necə deyərlər, iynə ilə gor qaza-qaza filan qədər əsirin hələ də qarşı tərəfdə qaldığını sübuta yetirə bilək. Səddamın təbiəti bu cür idi də... Adamayovuşmaz, bədxasiyyət, xəbis, mərdimazar bir insan idi. Özündə müəyyən güc və qüdrət hiss edən kimi hökmən gücünü nümayiş etdirməyə çalışırdı. Belə bir adam idi... Səddam olduqca alçaq və mənfurxislətli bir insan idi. Alçaq və mənfur insanlar özlərində bir balaca güc və qüdrət hiss edən kimi özlərindən elə razı və aqressiv olurlar ki, onlarla qətiyyətlə qarşılıqlı münasibət yaratmaq olmur. Qətiyyətlə! Lakin bir az zəifləyəndə, özlərindən bir balaca güclüsünün qarşısında duranda qarışqadan da cılız olurlar! Özünüz də gördünüz ki?! Səddam ABŞ-a yalvarırdı. Sonuncu dəfə – amerikalılar İraqa hücum etməzdən əvvəl Səddam yalvarırdı ki, gəlin, bizimlə müttəfiq olun, hamımız İslam Respublikasının əleyhinə birləşək. İntəhası, bəxti gətirmədi. Yəni ABŞ onun təklifini qəbul etmədi.

Mən güman edirdim ki, əsirlərin azad edilməsi 30 il çəkər. Lakin Uca Yaradan elə bir situasiya yaratdı ki... Bu səfəhin Küveytə hücumu məsələsi ortaya çıxdı. O, bildirdi ki, Küveytlə vuruşmaq istəyirsə (əlbəttə ki, Küveytə qarşı döyüşməkdə məqsədi onu bütünlüklə işğal etmək idi), İrandan xatircəm olmalıdır. Əsirlər o tərəfdə qaldığı müddətdə isə bu, mümkün deyildi. Əvvəlcə o zamankı ölkə başçısına və mənə məktub yazdı. Qarşı tərəfdən müsbət cavab almadığına görə özü əsirləri azad etməyə başladı. Yəqin ki, həmin hadisəni xatırlayanlar var. Bir vaxt xəbər tutduq ki, əsirlər sərhədi keçib bu tərəfə gəlməkdədirlər. Eləcə bir-birinin ardınca dəstə-dəstə gəlib bu tərəfə keçdilər... Bax, bu, Allahın işi idi, məhz bu, Uca Yaradanın bizlərə nəşib etdiyi qələbə idi. Və bunun kimi hadisələr bu günün özünə qədər də davam etməkdədir.

Sizlər əziz bacı və qardaşlarımızınız: həm buranın mühafizə edilməsində, həm də administrasiyasında xidmət göstərənələr, onların xanımları, övladları, oğlanları və qızları. Siz, həqiqətən də, xidmət göstərməkdəsiniz. Həm də olduqca həssas bir yerdə xidmət edirsiniz. Mən sizə hər hansı bir tövsiyə etmək istəsəm, şübhəsiz, tövsiyəm bundan ibarət olacaq ki, bəsirətinizi, ehtiyatlılığınızı və uzaqqörənliyinizi artırın. Uzaqqörənlik, bəsirət və ehtiyat! Xalqların başına gələn bəlalər bir çox hallarda gələcəyi görə bilməməyin, ehtiyatsızlığın nəticəsi olur! Bəzi şəxslərin yol verdiyi xətalər (siz elə bizim öz cəmiyyətimizdə də bəzən adi insanların, daha çox isə görkəmli şəxslərin səhvə yol

verdiyinin şahidi olursunuz. Görkəmli şəxslərdən bu cür davranışlar daha az gözlənilir. Buna baxmayaraq bəzən onların yol verdiyi xətalər kəmiyyət baxımından adi insanlarınkindən az olsa da, keyfiyyət baxımından daha ciddi olur), adətən, uzağı görə bilməmək, ehtiyatsızlıq ucbatından törədilir. Hamısını demirəm; əlbəttə, bir çoxu...

Uzaqqörənliyinizi, ehtiyatınızı artırın! Mən dəfələrlə çıxışlarımda Əmirəl-möminin Əlinin (ə), zənnimcə, Siffeyn döyüşündə dediyi bu sözləri qeyd etmişəm: Bilirsiniz ki, müəyyən baxımdan Əmirəl-möminin (ə) üçün döyüş bayrağını daşımaq Peyğəmbərdən (s) daha çətin idi. Belə ki, Peyğəmbərin (s) döyüş bayrağını ucaltdığı müharibələrdə dost və düşmən məlum idi. Əmirəl-mömininin (ə) bayraqdarı olduğu döyüşlərdə isə dost və düşmən bir o qədər də aydın seçilmirdi; düşmən də dostun dediyini deyirdi. Əmirəl-mömininin (ə) düşərgəsində qılınan camaat namazı Cəməl, Siffeyn və Nəhrivan döyüşlərində qarşı tərəfin düşərgəsində də qılınırdı. Bircə anlıq düşünün, həmin anda siz olsanız, nə edərdiniz? Təsəvvür edin ki, sizə deyirlər: "Qarşı tərəf batildir (haqsızdır)". Siz isə cavabında: "Necə yəni? Bu namaz, bu ibadətlə?" – deyər cavab verirsiniz. Xəvaricdən bir çoxu zahirən olduqca ədəb-ərkanla namaz qılırdılar... Bir çoxu! Gecənin qaranlığından istifadə edib xəvaricin düşərgəsinə keçən Əmirəl-möminin (ə) gecəyarı birinin xoş avazla Quran ayələrini oxuduğunu gördü; olduqca yanıqlı, təsiredici bir səsle oxuyurdu... Əmirəl-mömininin (ə) yanında onunla birgə düşmən düşərgəsinə keçmiş bir nəfər də var idi. O, dedi: "Ey Əmirəl-möminin! Bəh, bəh! Bu ayəni bu cür gözəl oxuyan bir kəsin xoş halına! Kaş ki, mən onun saçının birtükü olaydım! Çünki o, behiştə gedəcək, mütləq, ..., sözsüz! Mən də onun bərəkəti ilə behiştə gedərdim..."

Bu hadisənin üstündən xeyli vaxt keçdi. Nəhrivan döyüşü başlamışdı. Düşmən məğlub edildikdən sonra Əmirəl-möminin (ə) qarşı tərəfdən öldürülənlərin yanına gəldi. Həzrət Əli (ə) ölmüş düşmən döyüşçülərinin başı üstündə dolaşır, üzü üstə düşənləri qaldırmağı əmr edir və onlarla söhbət edirdi. Həmin döyüşçülər ölmüşdülər, buna baxmayaraq Əmirəl-möminin (ə) məqsədi bu idi ki, dediklərini səhabələr eşitsinlər. Ölənlərdən birini qaldırmağı əmr etdi. Qaldırdılar. Həzrət Əli (ə) həmin gecə yanında olan şəxsə dedi: "Bunu tanıyırsan?". O: "Xeyr, tanımıram" – deyər cavab verdi. Əmirəl-mömininin (ə) dedi: "Bu, həmin gecə Qurani o cür yanıqlı avazla oxuyan adamdır. Həmin o şəxsdir ki, sən onun başında bir tük belə olmağı arzu etmişdin. Burada "Danışan Quran"ın – Əmirəl-mömininin (ə) qarşısında durub, onun üstünə qılınc çəkir! Çünki bəsirəti bağlanıb, uzaqqörənliyi yoxdur, buna görə də nə baş verdiyini dərk edə bilmir".

Mən dəfələrlə siyasi arena ilə müharibə meydanı arasında bənzətmə aparmışam. Hərbi əməliyyat zamanı ərazinin həndəsi planı əlinizdə olmasa, böyük səhvlərə yol verəcəyiniz ehtimal oluna bilər. Məhz buna görə də hərbiçilər kəşfiyyətə gedirlər. Hərbi əməliyyatlarda ən mühüm işlərdən biri kəşfiyyətdir. Hərbiçilər ərazini yaxından görmək, düşmənin harada və necə yerləşdiyini, hansı mövqeləri tutduğunu, nə kimi maneələrin mövcud olduğunu öyrənmək, nə etməli olduqlarını bilmək üçün kəşfiyyətə çıxırlar. Əgər bu məlumatlar əldə edilməsə, döyüş meydanı ilə yaxından tanışlıq olmasa, düşmən nəzarət altından çıxar və bir də görürsünüz ki, topxana, mərmilər səhvən düşmən tərəfin əvəzinə dost cəbhəyə tuşlanıb atəş yağdırır. Səhvən, bilməməzlik ucbatından... ! Siyasət meydanı da eynilə bu cürdür. Əgər bəsirətiniz açıq olmasa, müdrik və uzaqqörən olmasanız, dostu düşməndən ayırd edə bilməyənlər, bir də ayılıb görürsünüz ki, təbliğat artilleriyanız, danışığınız və əməlləriniz düşmənlərin deyil, dostların topladığı tərəfə atəş açır. Hər kəs düşməni tanımalıdır! Düşməni tanımaqda əsla səhvə yol verməməliyə! Məhz buna görə də uzaqqörənlik, aydın təsəvvür qabiliyyəti vacibdir!

دفتر مقام معظم رهبری
www.leader.ir

Görkəmli şəxslərin, tanınmış insanların öhdəsinə düşən mühüm işlərdən biri də budur! Onlar reallığı qərəzsiz surətdə aydınlaşdırmalı, izah etməlidirlər! Korporativ maraqlar, cinahların təəssübü bir kənara qoyulmalıdır! Bunlar yalnız ziyan verə bilər! Həqiqəti dərk etmək lazımdır! Siffeyn döyüşündə cənab Əmmar Yasirin gördüyü ən mühüm işlərdən biri məhz həqiqəti açıqlamaq olmuşdur. Belə ki, qarşı tərəfdə duran Müaviyə və onun tərəfdarları cürbəcür təbliğatlar aparırdılar. Hal-hazırda, müasir dövrdə "psixoloji müharibə" adlandırılan bu davranış metodu yeni kəşf olunmuş bir metod deyil; üsulları o dövrdən fərqlidir. Bu, əvvəllər də olub...! Həm də o dövrdəki psixoloji müharibədə düşmənlər indikindən xeyli məharətli olublar... Xeyli! Gördükləri işlərə baxanda, anlayırsan ki, bu işdə çox mahir olublar. Həm də zehinləri korlamaq formalaşdırmaqdan daha asandır! Bir söz eşidəndə, hansısa məqamda bəd gümana düşəndə, bu mənfi düşüncələrin zehninizə yol tapması onların zehninizdən təmizlənməsindən daha asandır. O dövrdə də bədxahlar üçün zehinlərə şübhələr, bəd gümanlar sızdırmaq asan bir iş idi. Bu tərəfdə isə həmin psixoloji müharibəyə qarşı müqavimət göstərməkdə özünü məsuliyyətli bilən şəxs cənab Əmmar Yasir idi. Siffeyn döyüşü zamanı baş verən hadisələr sırasında cənab Əmmar Yasirin ata minərək cəbhə boyu – öz döyüşçülərinin sıraları arasında gəzərək, bu günün təbiri ilə desək, ayrı-ayrı batalyonlara, briqadalara yaxınlaşıb hər birinin qarşısında durur, bir qədər söhbət edirdi. Onlar üçün müəyyən həqiqətləri açıqlayır, qəlblərində və zehinlərində təsir qoyurdu. Hardasa ixtilaf yarandığını, hansısa bir qrupun tərəddüd içində qaldığını, mübahisə düşdüyünü görən kimi dərhal özünü həmin yerə çatdırır, döyüşçülərlə söhbət aparır, izah edir, yaranmış düşüncələri açırdı.

Elə buna görə də bəsirət, uzaqqörənlik olduqca mühümdür. Tanınmış, görkəmli şəxsiyyətlərin mühüm rolu da bundan ibarətdir ki, nəinki özlərində, ətrafdakılarda da bu uzaqqörənliyi və bəsirəti formalaşırsınlar. Təəssüflər olsun ki, bəzən insan görür ki, görkəmli şəxsiyyətlərin özləri də uzaqqörən deyillər, dərk etmirlər, hadisələrin mahiyyətinə qətiyyənlər varmırlar. Bəzən düşmənin xeyrinə işləyən sözlər danışirlar, İslam Respublikasını təmələndən söküb-dağıtmaq istəyən bir cəbhənin mənafeyinə xidmət edən sözlər deyirlər. Bunlar tanınmış, görkəmli insanlardır, heç də pis, bədniyyətli adamlar deyillər... Lakin buna baxmayaraq bu cür xətalara yol verirlər. Uzağı görə bilməməkləri, bəsirətlərinin bağlı olması ucbatından... Bunu siz gənclər dəyərlə əsərlər oxumaq, dərinləndirərək düşünmək, mötəbər və püxtələşmiş insanlarla söhbətlər aparmaqla (Mən təqlidçiliyi, deyilən hər bir sözü qəbul etməyi nəzərdə tutmuram) aradan qaldırın! Elə şəxslər var ki, lazımı arqumentlər gətirməklə insanı qane edə bilirlər. İnsan zehni qane edirlər. Hətta Həzrət Əba Əbdillahi-Hüseyn (ə) də hərəkətinin başlanğıcında və davamında bu üsuldən istifadə etmişdir. Bu günlər imam Hüseyinə (ə) aid olan günlər olduğu üçün bunları qeyd etməyi lazım bilirəm: imam Hüseyini (ə) yalnız Aşura günü baş verən döyüşlə tanımaq lazım deyil! Aşura günü imam Hüseyinin (ə) həyata keçirdiyi cihad hərəkətinin yalnız bir hissəsidir. İmam Hüseyini (ə) etdiyi açıqlamalarla, bəyənilən əməllərə dəvət etməsi, pisliklərdən çəkəndirməsi, Mina və Ərəfatda müxtəlif məsələlərlə bağlı verdiyi izahlarla, əlimlərlə, görkəmli insanlara ünvanladığı müraciətlərlə (Həzrətin (ə) müxtəlif kitablarda qeyd olunmuş olduqca maraqlı və diqqətəlayiq bəyanatları var), daha sonra Kərbəlaya aparan yol boyu, həmçinin Kərbəlada – döyüş meydanında tanımaq gərəkdir! Kərbəla meydanının özündə belə o Həzrət (ə) həqiqətləri açıqlamağa, izah etməyə davam edirdi. Lazımı şəxslərin yanına gedib onlarla söhbət aparırdı. Təsəvvür edin, döyüş meydanıdır; tərəflər bir-birinin qanını tökməyə hazırlayıb; o Həzrət (ə) isə qarşı tərəflə söhbət etmək, onları qəflət yuxusundan oyatmaq üçün hər bir fürsətdən istifadə edir. Əlbəttə, bəziləri qəflət yuxusunda yatmışdılar və İmamın (ə) söylədiyi sözlər onları ayıldı. Bəziləri isə özlərini yuxuluğa vurmuşdular və sona qədər də ayılmadılar. Özünü yuxuluğa vuranları oyatmaq çətin, bəzən isə qeyri-mümkündür.

İnşaallah, bu sevincli bayram, bu sevincli bayramlar sizlərin hamınız üçün mübarək olsun! Qəbləriniz sevinc və ümidlə, varlığınız isə İlahidən gələn dinclik və rahatlıq hissi ilə dolub-daşsın. İnşaallah, Allah-Taala qarşıya qoyduğunuz məqsədlərə çatmaq üçün sizə – kişili-qadınli, qocalı-cavanlı hamıya inam, stimül bəxş etsin! _____

Allahın salanı, rəhməti və bərəkəti sizlərə olsun!”